

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2023	Τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων (Α' Κορ. 4,9-16) Παρασκευή 30 Ἰουνίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Θρίαμβος στὸ θέατρο

«Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις» (Α' Κορ. 4,9)

Σὲ ἀγῶνες, ἀγαπητοί μου, ποὺ διεξάγονται στὰ γήπεδα καὶ στάδια ὄχι μόνο τῶν μεγάλων ἀλλὰ καὶ τῶν μικρῶν πόλεων, συρρέουν κατὰ **χιλιάδες οἱ θεαταὶ** καὶ γεμίζουν τὶς κερκίδες, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰ ἀγωνίσματα, εἴτε πρόκειται γιὰ ἀθλήματα τοῦ στίβου εἴτε γιὰ παιχνίδια ἀντιπάλων ομάδων.

«**Ἄρτον καὶ θεάματα**» ζητοῦσε τὸ πλῆθος στὴν ἀρχαιότητα· καὶ μέχρι σήμερα, παρ' ὅλο ὅτι πέρασαν τόσοι αἰῶνες, τὸ ἴδιο ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη. Ὁ ἄνθρωπος, βλέπετε, εἶνε ὁ ἴδιος. Καὶ τότε μὲν τὰ πράγματα ἦταν πιὸ ἀπλᾶ, πιὸ γνήσια· ὁ ἀθλητὴς ἀγωνιζόταν γιὰ ἕνα κλαδί ἐλιάς ἢ ἕνα στεφάνι δάφνης καὶ τίποτε περισσότερο. Τώρα ὅμως ὅλοι γνωρίζουν καὶ ὅλοι ὁμολογοῦν, ὅτι τὸ ἀγνὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα ἔχει νοθευθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξι ὑλικοῦ κέρδους καὶ τὴν ἐμπορευματοποίησι. Ἀπορίας ἄξιο εἶνε ὅτι, ἐνῶ ὅλοι θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους ἔξυπνο καὶ δὲν ἀνέχονται νὰ γίνουν θῦμα ἐκμεταλλεύσεως κανενός, ἐδῶ ἐν γνώσει τοὺς ὑποκύπτουν. Μὲ δική τους ἐπιλογή συμμετέχουν σὲ μία ἐπιχείρησι, στὴν ὁποία οἱ πολλοὶ πληρώνουν καὶ ξεοδεύουν, καὶ κάποιοι ἐλάχιστοι εἰσπράττουν καὶ κερδίζουν. Τόση εἶνε ἡ ἔλξι ποὺ ἀσκεῖ στὸ πλῆθος τὸ θέαμα τῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων· ὅλοι λίγο ἢ πολὺ ἔχουν πεῖρα τοῦ κλίματος ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ διάρκεια ἐνὸς ἀγῶνος.

Τὴν ὥρα ποὺ οἱ ἀθληταὶ ἀγωνίζονται σκληρὰ μέσα στὸν ἀγωνιστικὸ χῶρο γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἕνα νέο ρεκόρ, νὰ ἐπιβληθοῦν στοὺς ἀντιπάλους καὶ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα νικηταί, οἱ θεαταὶ ἀπὸ τὶς θέσεις τοὺς **παρακολουθοῦν μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον** τὶς διάφορες φάσεις τῆς ἀναμετρήσεως, καὶ ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν ἢ τῶν ἀντιπαθειῶν τοὺς πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους, ἐκδηλώνουν μὲ κάθε τρόπο τὰ αἰσθήματά τους· σηκώνονται ὄρθιοι, φωνάζουν,

ἐπιδοκιμάζουν ἢ ἀποδοκιμάζουν, χειρονομοῦν· τὸ στάδιο ἀντηχεῖ ἀπὸ τὶς ἐπευφημίες ἢ διαμαρτυρίες, τὶς κραυγές, καὶ πολὺ συχνὰ δυστυχῶς τὶς ὕβρεις καὶ χυδαῖες ἐκφράσεις. Κάποτε τὸ πάθος φτάνει σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ προκαλοῦνται ἐπεισόδια, καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἀστυνομία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐπεμβαίνει γιὰ νὰ ἀποτρέψῃ βιαιότητες καὶ καταστροφές. Καὶ ὅσο σκληρότερος εἶνε ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἀθλητῶν, τόσο καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ πλῆθους γίνεται θερμότερη· ὅλοι οἱ θεαταὶ παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνία τὴν σκληρὴν πάλη καὶ εὔχονται νὰ νικήσῃ ὁ ἀθλητὴς ἢ ἡ ομάδα ποὺ ὁ καθένας τοὺς ὑποστηρίζει.

Στὴν ἀρχαιότητα ἡ συναισθηματικὴ αὐτὴ συμμετοχὴ τῶν θεατῶν στοὺς ἀγῶνες προσελάμβανε **ἄγριες διαστάσεις**, στὰ χρόνια ἰδίως τῆς παρακμῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Τότε ἀναρίθμητα καὶ ἔξαλλα πλῆθη παρακολουθοῦσαν στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Ῥώμης τὰ διάφορα ἀγωνίσματα, καὶ μάλιστα τὰ φοβερῶτερα ἀπ' ὅλα· τὰ ἀγωνίσματα τῆς **μονομαχίας** καὶ τῆς **θηριομαχίας**, ἐκεῖνα δηλαδὴ στὰ ὁποῖα οἱ ἀγωνισταὶ πάλευαν μέχρι θανάτου ἢ μεταξύ τους ἢ μὲ διάφορα θηρία, ποὺ τὰ κρατοῦσαν στὴ Ῥώμη γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν κλεισμένα καὶ πεινασμένα μέσα σὲ σιδερένια κλουβιά.

***

“Ὅλους, ἀγαπητοί μου, ὄλους αὐτοὺς τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνες τοὺς ξεπέρασαν, καὶ σὲ ἔντασι καὶ σὲ ἔκτασι καὶ σὲ διάρκεια καὶ προπάντων σὲ ἀποτελέσματα, κάποιοι ἄλλοι ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους μᾶς φέρει μπροστά μας ἡ σημερινὴ μνήμη τῶν Δώδεκα ἀποστόλων· εἶνε οἱ ἀγῶνες στοὺς ὁποίους ἀποδύθηκαν οἱ Δώδεκα ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ὁποίους τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας. **Ἦ οἱ ἀγῶνες τῶν ἀποστόλων!** Δὲν ἦταν ἀπλᾶ παλαί-

σματα, άψιμαχίες, έλαφρά άγωνίσματα· ήταν άγώνες σκληροί, κραταιοί, επίμονοι, άφάνταστοι. Δέν ήταν άγώνες ιδιωτικοί και προσωπικοί· ήταν άγώνες επίσημοι, δημόσιοι και παγκοσμίου έμβλειάς, άπό τους όποιους έξαρτώντο τὰ ύψιστα και αιώνια συμφέροντα τής ανθρωπότητας. Ή μέν νίκη τους θα έσήμαινε τόν θρίαμβο του Πνεύματος, ή δέ τυχόν ήττα τους θα έσήμαινε τόν θρίαμβο τής ύλης. Διότι στο πρόσωπο τών Δώδεκα άποστόλων συγκρουόταν ή άλήθεια κατά του ψεύδους, ή δικαιοσύνη κατά τής άδικίας, ή άγάπη κατά του μίσους, τò φώς κατά του σκότους. Αυτοί ήταν οί άγώνες τών άγίων άποστόλων, και γι' αυτό λέμε ότι μπροστά σ' αυτούς ώχρηϊά κάθε άλλος άγώνας και κάθε άλλη άναμέτρησης που έγινε ποτέ στòν κόσμο.

Τò στάδιο, στο όποιο άγωνίστηκαν οί Δώδεκα άπόστολοι, ποιοί ήταν; Δέν ήταν κάποιος περιωρισμένος χώρος, π.χ. ένα άμφιθέατρο τής Ρώμης· ήταν ή οίκουμένη όλόκληρη.

Και **οί θεαταί**, που παρακολουθοϋσαν τόν άγώνα τών άγίων άποστόλων, ποιοί ήταν; Όχι μερικές χιλιάδες φίλαθλοι αλλά τὰ έκατομμύρια τής ανθρωπότητας, όχι ένα έθνος αλλά όλα τὰ έθνη τής γής. Και μόνο αυτοί; Τò άκόμη πιò θαυμαστό είνε, ότι τους άγώνες τών άγίων άποστόλων παρακολούθησαν άπό τή δική τους «κερκίδα», άπό τὰ δικά τους ύπερκόσμια θεωρεία, όλα τὰ πνεύματα του ουρανού, οί άγγελοι και οί δαίμονες. Τò ένδιαφέρον για τήν έκβασι του άγώνος αυτού ήταν παγκόσμιο. Άνθρωποι, άγγελοι και δαίμονες παρακολουθοϋσαν· δέν είνε αυτό μια δική μου φαντασία, αλλά μια πραγματικότητα, τήν όποία έζησαν οί άπόστολοι, και μάλιστα ό άπόστολος Παϋλος, εκείνος που περισσότερο άπ' όλους τους άποστόλους διακρίθηκε στους άγώνες αυτούς. Αυτός λοιπόν, ό ήρωας του Χριστιανισμού, μιλώντας εκ μέρους και τών άλλων άποστόλων, έγραψε: «*Θέατρον έγενήθημεν τῷ κόσμῳ, και άγγέλοις και ανθρώποις*», γίναμε θέαμα σέ όλο τόν κόσμο, μπροστά στα μάτια άγγέλων και ανθρώπων (Α' Κορ. 4,9).

Άλλά έναντίον τίνων πάλεψαν οί άπόστολοι; ποιοί ήταν **οί αντίπαλοι**; Πάλεψαν έναντίον του **σατανά** και τών **οργάνων** του. Σέ κάθε πόλι που πήγαιναν για νὰ κηρύξουν τò ευαγγέλιο του Χριστού, είχαν και μια τρομακτική πάλη· ό σατανάς διεκδικούσε σπιθαμή προς σπιθαμή τò έδαφος του, και ή κακία του έναντίον τής άρετής ένσαρκωνόταν σέ ώρισμένα πρόσωπα, που όχι μόνο άμύνονταν με λύσσα μέσα άπ' τὰ φρούριά τους, αλλά και έπιτίθεν-

το έναντίον τών άποστόλων με όλα τὰ σατανικά όπλα που διέθετε ό άρχηγός τους.

Ό Παϋλος, που κατά τò διάστημα τής μακροχρονίου άποστολικής δράσεώς του γνώρισε πρόσωπα και πράγματα και συνάντησε τή μανία του έχθρου, πολλές φορές στις έπιστολές του μάς δίνει ζωηρές περιγραφές τών σκληρών άγώνων του. Ήταν τόσοι οί κίνδυνοι, ώστε και ό Παϋλος και οί άλλοι άπόστολοι είχαν κάθε μέρα μπροστά τους τò θάνατο· θάνατος, και μάλιστα θάνατος σκληρός, κρεμόταν σέ κάθε στιγμή τής ζωής τους πάνω άπ' τὰ κεφάλια τους. Οί έχθροι ήταν άπέναντί τους θηρία ανθρωπόμορφα. Γι' αυτό ό Παϋλος γράφει: «*Καθ' ήμέραν άποθνήσκω*» και «*εί κατά άνθρωπον έθηριομάχησα έν Έφεσω τί μοι τò όφελος;*» (Α' Κορ. 15,31-32)· στήν Έφεσο, λέει, πάλεψα με τὰ θηρία. Και **θηρία** ονομάζει τους Ιουδαίους και τους έθνικούς - ειδωλολάτρες, που σαν άγέλη έπесαν πάνω του να τόν κατασπαράξουν. Άνοιξτε, σās παρακαλώ, τς Πράξεις τών άποστόλων και μελετήστε τò 19ο κεφάλαιο, για να πάρετε μια ιδέα τών άγώνων τών άποστόλων.

Παρ' όλα αυτά **στο τέλος οί άπόστολοι νίκησαν!** Συνέτριψαν τήν αντίστασι, και ύψωσαν τή σημαία του Ναζωραίου στα ισχυρότερα φρούρια του ειδωλολατρικού κόσμου· στήν Άθήνα, στή Ρώμη, στήν Άντιόχεια, στήν Κόρινθο, στήν Έφεσο και στήν Άλεξάνδρεια. Ποιός θα τò πιστεϋε; Και όμως τò θαϋμα έγινε. Τὰ δώδεκα άρνάκια του Χριστού μας νίκησαν τς άγέλες τών λύκων. Άρνάκια οί άπόστολοι, λύκοι οί Ιουδαίοι και οί ειδωλολάτρες. Και τò θαϋμα γίνεται άκόμη μεγαλύτερο όταν σκεφθοϋμε, ότι όχι μόνο νίκησαν τόν Ιουδαϊσμό και τόν έθνισμό (τήν ειδωλολατρία), τὰ δύο αυτά άκαταμάχητα θηρία, αλλά και μετέβαλαν τους λύκους σέ άρνιά, τους διώκτες και σταυρωτάς των σέ θερμούς άκολούθους του Έσταυρωμένου!

* * *

Ω άπιστοι, όσοι ζητάτε θαύματα για να πιστέψετε! Σήμερα, έορτή τών Άποστόλων του Χριστού, έλάτε στο «**θέατρον**» αυτό και ιδέστε τόν **θρίαμβο** τών Δώδεκα άποστόλων. Ξεκίνησαν μια εύλογημένη ήμέρα άπό τήν παραλία τής Γεννησαρέτ κ' έξάπλωσαν τόν Χριστιανισμό σέ όλη τή γή με μοναδικό όπλο τήν πίστι τους σ' Έκεϊνον, ό όποιος τους έξαπέστειλε λέγοντας: «*Πορευθέντες εις τόν κόσμον άπαντα κηρύξατε τò ευαγγέλιον πάση τῇ κτίσει*» (Μάρκ. 16,15).

(†) **έπίσκοπος Αύγουστίνος**